

vi ikke kan undvære Kornet til andre Formaal, der er endnu vigtigere, saa forekommer det mig, at der ikke er andet at gøre end at resignere og sige: Landet formaar ikke at yde mere. Forslagsstillerne har ved deres Forslag vakt til Live i Befolkningen Forhaabninger, som ikke kan honoreres, og naar Debatten her er forbi, vil der ganske sikkert hos adskillige ude omkring i Landet være en Følelse af, at det alligevel nok kunde have været anderledes, at hvis man blot havde fulgt Forslagsstillerne, kunde der være blevet mere Mælk, mere Smør og mere Flæsk. En saadan Opfattelse kan bidrage til at øge Uroen her i Landet i Stedet for at stille Befolkningen tilfreds med de Kaar, som nu en Gang er budt os, og som vi ikke kan komme uden om og ikke kan øve nogen væsentlig Indflydelse paa.

Ordføreren for Forslagsstillerne sagde, at den højtærede Indenrigsminister blot havde stillet Forslag om at skaffe Kartofler til Veje, og det var meget rigtigt og meget prisværdigt, men her var et andet Forslag, som var bedre, et Forslag om at stille Flæsk til Raadighed for Befolkningen, saaledes at den ikke maatte nøjes med Kartofler. Ihvorvel jeg nu vil antage, at det har været Forslagsstillernes Hensigt at tage sagligt paa Sagen, bliver der dog tilbage, efter at en saadan Udtalelse er faldet, noget i Retning af Agitation. Jeg tror ikke, det er formaalstjenligt, at nogen stiller sig op her i Rigsdagen med det Standpunkt, at han siger: Jeg vil ikke nøjes med at byde Befolkningen det tørre Brød og Kartofler, jeg vil stille Flæsk til Raadighed, saaledes at der ogsaa er Sul paa Bordet, naar Maaltid skal holdes, thi det kan, synes det mig, ved nærmere Gennemtænkning af Sagen ikke være Forslagsstillerne ubekendt, at det, naar Brød fremdeles skal være paa Bordet og der skal stilles de nødvendige Gryn til Raadighed for Befolkningen, ikke kan lade sig gøre at skaffe større Mængder af Mælk, Smør og Flæsk til Veje for Befolkningen, end der nu fremkommer ved den forhaandenværende Produktion.

Jeg tror imidlertid, der er eet Omraade, hvorpaa man i nogen Grad kunde øge Muligheden for at skaffe nogle, navnlig i Byerne, mere Flæsk. Jeg tænker her paa det Forhold, at vi fremdeles har Tilladelse til Hjemmeslagtning. Jeg vil ikke paa nogen Maade stille Forslag om, at Hjemmeslagtningen skal forbydes, men det forekommer mig, at der er al Grund til at overveje, om man fortsat kan tillade, at

Hjemmeslagtning finder Sted uden nogen som helst Begrænsning og Kontrol. Jeg er tilbøjelig til at tro, at netop dette, at en vis Del af Befolkningen kan opføde Svin og slagte dem til eget Behov eller overlade Dele af eller et helt Svin til andre, for det første vækker Uvillie, for det andet ogsaa kan føre til, at der ikke finder en virkelig retfærdig Fordeling af det forhaandenværende Flæsk Sted. Jeg vil da henstille til den højtærede Indenrigsminister at overveje, ikke en Ophævelse af den Bestemmelse, at Folk, der producerer Svin, ogsaa kan slagte Svin, men en nærmere Afgrænsning deraf, saaledes at der ikke gives nogle ubegrænset Adgang til at forbruge Flæsk, samtidig med at store Dele af Befolkningen saa at sige er og fremdeles vil vedblive at være ganske afskaarne fra at faa noget som helst af denne Vare. Det forekommer mig, at det ikke vil være ubilligt at forlange, at der ogsaa overfor Producenterne finder en vis Rationering Sted; jeg skal ikke gaa saa vidt at kræve, at Svineproducenteres Ration skal være den ringe Ration, der er tiltænkt andre, men jeg mener paa den anden Side, at det er naturligt og ogsaa ret paakrævet, at der finder en Rationering Sted.

Jeg er, i Modsetning til Ordføreren for Forslagsstillerne, overmaade tilfreds med, at Ernæringsraadet har draget Om-sorg for, at over 50 000 Familier her i Landet, væsentlig Smaafamilier, kan faa Korn eller Foderstoffer fra Statens Lagre til at opføde et Svin. Der er sagt mange spottende Ord om det Svineopdræt, der her er Tale om, og som er foranstaltet af Ernæringsraadet. Efter de Oplysninger, den højtærede Indenrigsminister nu har givet, er det jo sandsynligt, det vil i hvert Fald være naturligt, at Spotten bliver noget indskrænket for Fremtiden, eftersom den alt overvejende Del af disse Familiegrise findes ude paa Landet hos Folk, og hvem det absolut maa siges, at de har Forstand paa at opføde et Svin. Jeg tror imidlertid, det vil volde nogen Vanskelighed for disse Svineopdrættere, der faar Svinemel fra Statens Lagre, at faa Svinene bragt op til en saadan Størrelse og Fedme, at Formaalet med Foranstaltningen i det hele kan siges at være naaet. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han søger Forhandling med Ernæringsraadet om, at der, inden det er for sent, tages et Skøn over, hvorvidt de paagældende Svin er i en saadan Stand, at det kan forsvares ikke at give mere Foder til dem. Jeg vil tro, det er nød-